

Pháp thoại 02 Florida - 2025

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

02 Florida

[14/01/2025 - 11:32 - anhlibrary]

Chữ Hydrogen, oxygen và thì đây là mỗi cá nhân con người mình là nó chỉ là cái này, nhưng mà nhiều cái này nó làm nên cái gọi là cộng đồng nhân loại nha. Nhiều cái này, nhiều cái khối này nó làm nên cái gọi là cộng đồng nhân loại. Và những cộng đồng nhân loại đó nó có mặt ở trong một cái thế giới vĩ mô, mình gọi đó là xã hội, là đất nước, xong chưa. Và cuối cùng là có mặt trong một cái hành tinh rồi chưa? và cái hành tinh này nè nó chỉ là 1/31 cái thế giới thôi. Cái hành tinh này nó chỉ là 1/31 cái thế giới mà cái 31 này nó lại là một trong vô số cái 31 khác, có hiểu chưa? bởi đi từ cái nhỏ là từ cái hạt bụi, từ tế bào nó đã tạo nên con người và con người nó là một cái thành tố của một đơn vị vi sinh, nghe kịp không? một đơn vị vi sinh trong một cái xã hội và xã hội nó chỉ là một đơn vị hành chính rất nhỏ trong cái gọi là hành tinh. Mà cái hành tinh đó nó chỉ là một trong 31 cõi, cảnh giới và nó có vô số, và mỗi cảnh giới như vậy nó chỉ là một trong số cái 31. Và như vậy cái gọi là thế giới nó có vô số cái 31 này, nghe kịp chưa và trong mỗi 31 này nó có một mặt trăng, một mặt trời, một cái Galaxy, một cái Galaxy nó gồm một phải không?

- Mà 1000 cái Galaxy nó làm thành 1 Tiểu Thiên thế giới.

- Mà 1000 cái Tiểu Thiên nó làm thành 1 Trung Thiên thế giới.

- 1000 cái Trung Thiên nó làm thành 1 cái Đại Thiên thế giới.

- Mà 10.000 cái Đại Thiên như vậy nó là một cái Phật sát. Chữ Sát đây không phải là phải giết, chữ sát ở đây nó là từ cái chữ phạn, tiếng Pali, tiếng sankrit. Người tào họ không dịch được cái chữ này, ở đây là chữ Sát này có nghĩa là zone, ở đây biết chữ zone không? thì một cái Phật sát gồm 10000. Tức là một vị Phật ra đời cái zone hoằng pháp của Ngài là 10000 cái này[2:28]

[15/01/2025 - 07:36 - anhlibrary]

Và theo bên Nam Truyền, cái điểm độc đáo bên Nam Truyền là thế này. Tôi muốn mượn lớp học này gửi đến một số vị mà các vị không có dịp biết tới, cái độc đáo của Nam Truyền là không có muốn bàn sâu, nói nhiều những điều mà Đức Phật không chính thức, không cụ thể nhắc đến và những vấn đề đó ở bên Kinh Điển Pali được xem là bỏ ngõ, nghe kịp không? bởi vì Phật giáo Nam Truyền không có cái vụ mà nói rằng ngay bây giờ có vô số cái cảnh giới Phật, Nam Truyền không có nói. Nghe cho kỹ chỗ này nha, Nam Truyền không có nói. Nhưng một cách kín đáo Nam Truyền nhận là có, nhưng mà không có nói ra, bởi vì nói ra nó thêm rối. Bởi vì Nam Truyền có nói điểm này, nghe cho kỹ chỗ này, chư Phật ba đời 10 phương do giác ngộ Tứ Đế như nhau mà thành Phật, mà người giác ngộ Tứ Đế là người phải hiểu 12 Duyên khởi như nhau mà thành Phật, cho nên bây giờ mình có thấy thêm bao nhiêu ngàn, ức, triệu, tỷ Phật thì giáo lý cũng như vậy.

Thứ hai tất cả chúng sanh do tham, sân, si mà luân hồi, bây giờ mình có thấy bao nhiêu cái galaxy nữa thì nó cũng giống nhau y chang. Tôi nói chắc các vị tin, các vị có siêng các vị ra đặng sau các vị đếm từng cọng cỏ ở sau nhà này không? Tại sao nói đi? Không phải nhiều, nói câu khác, nói gì nói dùm, nói lại có siêng ra đếm từng cọng cỏ. Có câu khác tôi thích hơn nó giống nhau y chang mà mình không có hứng thú, có hiểu không? Nó giống nhau y chang làm sao cô thích. Thí dụ như mỗi cái cây nó có gì đặc biệt và nó đáng giá. Ví dụ mỗi cây vậy là một cái viên kim cương mà mỗi viên kim cương thì nó có màu khác nhau, nó có hình dáng khác nhau mình còn hứng thú. Đặng này ông nào ông này nó giống nhau y chang vậy đó. Giờ hiểu chưa.

Cho nên Phật dạy bây giờ con có đi bao xa đi nữa đó, trong cái nhìn của Như Lai đó thì con đi xa bao nhiêu nữa thì cũng the same, bởi vì mình không biết mình là những đứa bé cho nên mình tò mò mình không biết bên kia hàng rào đó nó có cái gì? Chứ còn một cái ông bác sĩ, một ông tiến sĩ, ông professor ông ngồi đây ông biết bên kia hàng rào là cái gì ông biết, ông đâu có siêng ông qua bên ông ngoài ông đếm từng cọng cỏ, hiểu không?

Nhưng mấy đứa bé nó tò mò mấy đứa nhỏ nhà quê nó hay leo qua nhà hàng xóm nó hái ổi, hái ổi, hái mận bởi vì đối với nó trái ổi, trái mận là lớn chuyện lắm. Một người trưởng thành thì không giống nhau, hiểu không?

Cho nên nghe cho kỹ, bên Phật giáo Nam Truyền, không có bác vấn đề Phật quốc, có mở cửa, mở cửa nhưng mà bỏ ngõ. Có hiểu hai chữ mở cửa và bỏ ngõ không? Mở cửa có nghĩa là không phủ nhận, nhưng mà bỏ ngõ là không có nhắc tới. Nhưng mà mình phải ngầm hiểu là có vô số, xong chưa? Nhưng mà bây giờ mình chỉ biết như vậy thôi. Nhưng mà cái quan trọng nhất của mình là giải quyết vấn đề ngay tại đây và bây giờ là vấn đề của mình, nghe kịp chưa?

Bây giờ tôi nhắc lại, bắt đầu bài học, bắt đầu hai ngày học, chuyện đầu tiên tôi nói rằng: chúng ta là những thành tố vi sinh trong một cái hệ thống vũ trụ. Cái hệ thống đó bắt đầu là từ gia đình, làng xã, xã hội, huyện, tỉnh, quốc gia, khu vực, vùng miền, xong chưa? Cuối cùng chúng ta có một hành tinh và hành tinh đó nó chỉ là một trong 31 cõi của mỗi trái lựu và có vô số trái lựu như vậy nó trôi nổi bồng bềnh và theo cái hệ thống hồi nãy tôi nói đó, có nghĩa là cứ một mặt trăng, một mặt trời như vậy thì nó làm nên một thế giới mà 1000 cái thế giới như vậy thành một cái gì ta? Thành một Tiểu Thiên thế giới.

- 1000 cái Tiểu thiên như vậy làm thành một Trung Thiên.

- 1000 Trung Thiên nó làm thành một cái Đại Thiên.

- Mà 10000 cái Đại Thiên như vậy nó là một cái khu vực hoàng pháp của một Đức Phật, xong chưa? Cái quan trọng là ai là người mà sắp xếp ở đây? Ai là người sắp xếp, ai là người phân định, ai là người define cái khu vực 10.000 này? chính chúng ta. Chúng ta có điểm đồng nào đó chúng ta mới là vợ chồng, con cái và cha mẹ, hiểu không? Chúng ta có điểm đồng nào đó chúng ta mới gặp nhau trong một huyện, xã, đất nước. Chúng ta có điểm đồng nào đó chúng ta mới gặp nhau trong một khu vực Tây Âu, Bắc Mỹ, Bắc Âu. Chúng ta có điểm đồng nào đó chúng ta mới gặp nhau ở một Nam hay Bắc bán cầu, hiểu không? và chúng ta phải có một điểm đồng nào đó chúng ta mới gặp nhau trên hành tinh này, hiểu chưa? Hiểu? và có một điều là những điểm đồng đó nó phải cộng với...điểm đồng đó nó phải cộng với điểm dị, dị là difference. Dị là sao? Cùng có mặt trên đó nhưng mà cô này là nữ, tôi là nam, xong chưa? Cổ người Nhật tôi người Thái, xong chưa? Hiểu? rồi cũng gặp nhau trên điểm đồng nào đó mình mới gặp nhau. Nhưng mà chính cái điểm dị đó mà đưa làm cá, đưa làm chim, đưa làm thần lẩn, rắn mối. Nhưng mà phải có điểm đồng chúng ta mới...xong chưa? Rồi cái điểm đồng đó, chính cái điểm đồng đó nó mới dẫn đến cái chuyện chúng ta có mặt chung một galaxy trong một Tiểu Thiên hoặc Trung Thiên, có mặt trong cái Đại Thiên hoặc có mặt trong cái Phật sát. Vậy chính chúng ta là người quyết định, chính chúng ta là người tạo ra cái Phật sát này, hiểu hả? tại sao gọi là tạo ra? Vì khi Chư Phật ra đời thuyết pháp, chư Phật nhìn thấy vô số chúng sanh, Ngài biết người này có duyên đắc đạo hay không? người này có duyên hay không có duyên. Có những người Ngài gặp Ngài biết rằng là sau cái buổi nói chuyện với Ngài thì đắc liền. Nhưng mà Ngài nhìn ông này Ngài biết ông này phải nghe đạo xong đi xuất gia mới đắc, ông này xuất gia xong có 3 ngày đắc, 4 ngày đắc, tháng đắc, 20 năm, 40 năm mới đắc. Như vậy 40 năm sau mới đắc nhưng mà nhưng mà tôi có đáng để cho Ngài độ không? đáng chứ, 40 năm là chuyện của tôi nhưng mà nhờ Ngài nói câu đó mà 40 năm sau đắc đạo, xong chưa? Nhưng mà có những người Ngài biết rằng chỉ gieo duyên thôi[8:39]

[15/01/2025 - 09:10 - anhlibrary]

chỉ gieo duyên kiếp này nhưng mà cái người gieo duyên đó nếu là vị Phật thì tốt, còn người khác thì sao? là vì biết nói cái gì mà để hình thành cái ấn tượng tâm lý cho người đó trong kiếp sau, nghe kịp không? Nếu là...nãy giờ các vị nghe kịp không? Không về phải nghe lại.

Chính chúng ta là người đã tạo ra cái Phật sát, chúng ta có điểm đồng nào đó cho nên trong kinh nói khi mà một cái vị Bồ Tát được thọ ký, biết thọ ký không? Thọ ký tức là được một vị Phật nào đó xác nhận con sẽ thành Phật thì được gọi là thọ ký. Kể từ sau cái giây phút thọ ký, vị đó không có đi ra ngoài cái này, không có đi ra ngoài, chỉ đi quanh quẩn để gieo duyên cho cái đám này, nhưng phải có điểm đồng nào đó. Mặc dù khi các Ngài nhìn các Ngài biết là có những điểm khác biệt, nhưng người ta khác thế nào Ngài cũng có cách Ngài độ nhưng nó phải có điểm giống nào đó nó về tập trung chỗ này. Tôi ví dụ nha, ví dụ Ngài nói Ngài có nghe cái đề mục 32 thể trực, nó có những chủng loại chúng sinh nó nghe 32 đó nó bèn chán, nó bèn đi tu, nhưng có những chủng loại chúng

sanh nó nghe cái đó nó trót quớt, có hiểu không? Thí dụ như trong kinh nói ở cây cối, ở nóc nhà mình có chur thiên, có chuyện đó không? mà theo quý vị mấy cái ông đó mà nghe nói mà niệm về đất nước, niệm về tóc, lông, móng có góm không? tại sao? tại ông không có thân, thí dụ như có những cái loài cơ thể nó rất là đơn giản. Thứ nhất bây giờ khoan nói về việc trí tuệ, nói chuyện cơ thể thôi, nó không có khái niệm thế nào là đơ thì làm sao nó tu đề mục đó được, hiểu không? OK, nói vậy đơn giản hơn, các vị biết có những cái phiền của nhà giàu mà người nghèo không hề biết, có không? thí dụ bây giờ tôi giải quyết bao nhiêu cái vụ nợ người ta thiếu mà chưa đòi nè, rồi thuê má, rồi trốn thuê, rồi có nghèo quen với giàu nó đâu phải làm sao đâu bớt thu nhập, bắt đầu đầu cả gia đình nữa. Đó là những cái khổ chỉ có người giàu mới biết thôi, có không? hiểu mà ngược lại có những cái khổ mà chỉ có thằng nghèo nó biết thằng giàu không có, có không? chỉ có những cái khổ chỉ có nữ có mà nam không có, rồi có những cái khổ chỉ có nam có mà nữ không có, chỉ có những cái khổ mà chỉ có người đẹp mới có mà người xấu không có, có không? hiểu? đừng có nói với tôi là anh đẹp anh không có khổ, có những cái khổ rất là đặc biệt, ngược lại cái anh xấu quắc anh cũng có cái khổ mà đứa đẹp nó không có, hiểu? như vậy mình nói năm nay đọc như câu thần chú, con cá có những cái khổ con chim không có cái khổ con cá không có, chính vì vậy khi mà Đức Phật ra đời Ngài thuyết pháp, Ngài nhắm cái khác đó đó để Ngài có ra cái pháp thoại. Thế là hôm nay chúng ta bèn có đủ đề tài, vì Thế Tôn ra đi quá sớm, Ngài chỉ có trụ thế 45 năm thôi. Nếu mà Ngài trụ thế lâu hơn, giá mà Ngài sống thêm 45 năm nữa, 90 năm thì hôm nay Đại Tạng ngút ngàn còn nhiều nữa, vì Ngài, cái duyên của Ngài chỉ được có 45 năm thôi, mình có tủ Đại tạng cỡ đó, xong chưa?

Sáng nay chúng ta học cái gì? Chúng ta là một thành tố vi sinh rất nhỏ trong vũ trụ và cái được gọi là vũ trụ đó nó gồm vô số Phật sát, khu vực Phật sát, phật tử nghe kịp không? và cái chuyện nó có bao nhiêu không quan trọng. Cái quan trọng nhất chúng ta chỉ cần biết có vô số khu vực Phật sát và chúng ta là một chúng sinh trong đó, cái này nó hơi nhưc đầu nè, mình nghe nói chữ một chúng sinh mình bèn hình thành cái khái niệm, mình bèn hình thành cái khái niệm là có một. Nhưng thật ra cái gọi là một ở đây nó là một cái dòng chảy tiếp nối chứ không hề có một cái gì nó không có một cái solid, một cái gì là unit mà nó là một cái dòng chảy tiếp nối của vô số cái đơn vị rời rạc do duyên mà có rồi cũng do duyên mà mất đi. Ở đây các vị học về khoa học, các vị có nghe cái chữ dòng nước không? có nghe cái chữ dòng nước không? thì cái dòng nước là do mình nói chứ trong thực tế ai có học hóa học thì biết, có vô số các thành phần hóa chất nó tạo nên cái gọi là dòng có phải không ta? OK, các vị có nghe chữ “đồng lá” không? “đồng lá” mà nghe nói một đồng lá, số 1 phải không ta, nhưng mà thật ra trong cái “đồng lá” là nó nhiều lá, hiểu há? sau nhà tôi có một đồng lá, nghe số 1 nhưng thật ra là nó nhiều cái lá cộng lại. Mình nói hôm nay nhà tôi có ba người tới học giáo lý, mình nói ba, mình phải hiểu rằng ba đồng lá chứ không phải ba người, chiếc xe hiểu không? đó.

Thì như vậy chuyện đầu tiên mình phải học, sáng nay mình học cái gì? Xác định được mình chỉ là một nắm cát hay là một đồng lá trong một cái Phật sát thôi và nó có vô số cái Phật sát như vậy. Đó là chuyện thứ nhất.

Chuyện thứ hai cái gọi là đồng cát, cái gọi là đồng cát đó nó gồm có hai phần: đó là phần Tâm và phần Vật, xong chưa? mỗi chúng sanh gồm có hai phần, phần Tâm và phần Vật, mà trong cái phần Tâm đó chia ra có hai đó là Thiện và Ác. Cái từ đó nó dẫn tiếp cái Thiện đó nó chia ra hai đó là cái Tâm và cái Tánh. Mỗi chúng sanh nó gồm có hai phần: là phần Tâm và phần Vật, về tiếp cái nữa, cái tâm nó chia ra hai: thiện và ác, Thiện ác lại chia ra có hai, đó là Tâm và tánh. Tâm là 1 và Tánh là 52.

Vật thì nó đơn giản hơn, Vật cũng gồm có 2 đó là cái hư và cái thật, lát nữa tôi sẽ nói sau. Bây giờ tôi nói về cái tâm, nhìn bản đồ hiểu không? Tâm gồm có hai đó là thiện và ác. Thiện ác gồm có hai là tâm và Tánh.

Tâm chỉ có 1 thôi đó là cái biết.

- Cái biết mà dựa vào thần kinh thị giác mình gọi là nhãn thức.
- Cái biết mà dựa vào thần kinh thính giác gọi là Tâm nhĩ thức.
- Cái biết mà dựa vào thần khứu giác mình gọi là tỷ thức.
- Cái biết mà dựa vào thần kinh vị giác mình gọi là thiệt thức.
- Cái biết mà dựa vào xúc giác mình gọi là thân thức.

- Cái biết mà thuần túy dựa vào tim và não thì mình gọi là ý thức.

Xong chưa? mà cái tim, não đây tôi nói tương đối thôi chứ còn có vô số loài không có tim não, bằng chứng là các cấu trúc sinh học của các loài động vật trên trái đất nó không giống nhau, quý vị biết cái đó không? không phải loài nào cũng ruột, phèo giống nhau, thí dụ như giun đất, mình chẻ ra nó khác mình đúng không? và con ếch không giống con rắn đúng không? cho nên tôi đang nói mênh mông, các vị về chắc phải nghe lại chứ tôi giảng dễ khùng lắm. Tôi đang làm tới giản vấn đề chúng ta đang học về bản thân mình, chúng ta đang học về bản thân mình. Bản thân mình nó gồm có Tâm và Vật, ở trong cái từ nhà Phật kêu là Danh và Sắc. Nghe ngán cái chữ đó bà con nghe dễ khùng lắm, tôi lựa cái chữ ngoài đời kêu là Tâm và vật.

Tâm ở đây nó gồm có thiện và ác và trong mỗi cái thiện ác nó gồm có hai phần là Tâm và Tánh.

Tâm ở đây là gì? là cái biết nhưng mà còn cái Tánh là gì? Cái tánh là cái đi kèm với cái Tâm đó. Thí dụ như nước nó chỉ có một, nhưng mà nước trà, nước chanh nó khác nhau là do gì ta? ở trên cái nền của nước người ta bỏ cái gì vô trong đó? cái phụ gia, phụ liệu được gọi là tánh. Còn cái nước nó là Tâm, hiểu không? thí dụ như Đức Phật ngài cũng có thấy, có nghe như mình vậy đó, cái Tâm của Ngài giống như mình, nhưng cái Tánh mình, tánh Ngài khác mình đúng không? vì Ngài tâm của Phật chỉ là nước lọc thôi, còn tâm mình là nước gì? nước cống, tâm Phật chỉ là nước lọc, tâm Phật là sương, Tâm Phật là nước mưa, tâm Phật là mây trời, còn tâm mình là nước cống, là nó đủ thứ trong đó. Mà tu là mình bỏ từ từ, lọc riết đến một ngày mà cái nước uống được. Thế nào là nước uống được? một vị A La Hán có thể đi, chư thiên ở gần A La Hán chư thiên thấy an lạc, con chim, con cá ở gần A la Hán con chim, con cá nó thấy an lạc và con người ở gần A la Hán con người cũng thấy an lạc vì A la Hán là nước lọc, mà quân tử tinh như đạm thủy. Cái tinh của người quân tử nó như nước lọc vậy đó, nhạt nhạt vậy, để bao lâu cũng được và ai cũng xài được. Còn cái tinh của phàm phu, tinh của tiểu nhân nó giống như chè cháo vậy. Thấy thơm, thấy ngon, thấy ngọt nhưng mà nguy cơ trùng trùng: thứ nhất để lâu không được. Thứ hai cô này dễ thương với bà nhưng lại khó thương với ông này. Có nhiều người ăn nước cốt dừa được, có người ăn nước cốt dừa không được. Có đúng không?

Cho nên tu hành là biến tâm mình thành nước lọc, đơn giản thôi. Tức là Tâm Đức Phật, cái tâm giống như cái tâm mình nhưng cái tánh khác nhau.

Thì hôm nay mình học về...nãy giờ tôi giảng cái Tâm đúng không? tức là cái biết của con mắt, cái biết của lỗ tai, cái biết của mũi, của lưỡi, của thân và của ý thức, xong chưa? nhưng mà đó là mới học về Tâm.

Còn Tánh gồm có ba: đó là trung tính, tức là neutral, negative, và positive. Tánh của mình nó gồm có ba đó là trung tính, tính trung hòa, tiêu cực và tích cực. Để hoàn thành một cái biết thì chúng ta cần đến những cái thành tố tâm lý trung hòa. Thí dụ như để hoàn thành cái biết chúng ta phải xài những cái gì? Cảm giác nè, hồi ức nè, sự tập trung nè, sự chú ý nè, sự liên tưởng nè, sự hình dung nè. Tôi nói có nghe kịp không? sự tập trung, sự chú ý, sự liên tưởng, sự hình dung, kiến thức, kinh nghiệm. Bản thân mấy cái này là thiện hay ác? Bản thân cái sự hình dung, sự tưởng tượng nó là thiện hay ác hay là không thiện không ác? Nhưng mà cái này mới là bậy nè, sự hình dung mà nó gắn liền với những cái thích ghét, nghe kịp không? Cho nên mình gọi là một cái biết nó gồm có ba phần tức là một thành tố trung tính, tiêu và tích, khi nào gọi là tâm thiện thì nó chỉ gồm có hai phần thôi, có nghĩa là trung cộng với cái tích. Còn cái Tâm ác là gì? Cái gì cộng với cái gì? Viết tới đây còn không hiểu. Tâm thiện là trung tính cộng với cái gì? Cộng với tích. Còn tâm ác? Trung tính cộng với tiêu, chỉ vậy thôi. Tâm ác là gì? Là phần trung tính cộng với phần tiêu cực vậy đó. OK, giờ hỏi là chè thiu với chè ăn được nó khác nhau chỗ nào? Giờ hiểu chưa? Cái chè thiu là nước lạnh cộng với cái thứ ăn không được thì gọi là chè thiu. Còn chè ăn được là nước lạnh cộng với thứ ăn được gọi là chè mới, Hiều? chứ đem phân tích cái nào cũng là thành tố nhưng mà có cái...bây giờ hiểu không? thì bây giờ bắt đầu làm ơn ghi dùm mấy công thức sau đây:

- Thiện là 6 căn biết 6 trần bằng 25 thành tố tâm lý tích cực. Thiện là cái biết của Tâm, của 6 thức cộng với 25 cái thành tố tích cực.

- Còn Ác là cái biết cộng với 14 cái tiêu cực, xong chưa? rồi đó là thiện ác. Rồi bây giờ xuống ghi tiếp công thức nữa, chính cái thiện, cái thiện mình định nghĩa rồi phải không ta. Thiện là cái gì? đọc

lại dùm? Cái biết của 6 căn cộng với 25. Còn ác là cái biết của 6 căn cộng với 14. Minh sẽ học về 14, với 25 rồi.

- Vui sướng là 6 căn biết 6 trần như ý.

- Và buồn khổ là 6 căn biết 6 trần bất toại.

Đây công thức nó vậy nè:

6 thức mà nó cộng với 25 = Thiện

Cái thiện là 6 căn + 25 = cái vui

Cái vui đây là 6 căn + 6 trần dẫn tới như ý.

Cái ác = 6 căn + 14 tiêu cực dẫn tới khổ.

Mà khổ là 6 căn + 6 trần bất toại.

Thấy rõ rồi phải không? bây giờ bắt đầu cái này nó mới lớn chuyện nè. Cái người có tu khi mà họ gặp 6 trần như ý họ chỉ đón nhận bằng chánh niệm và trí tuệ thôi. Và khi họ gặp 6 trần bất toại thì họ cũng đón nhận nó bằng chánh niệm và trí tuệ thôi.

Cho nên khi người có tu họ gặp cái quả của ác hay quả của thiện đều là cơ hội để họ tu. Bây giờ hiểu chưa? Còn cái ông không tu thì cái chuyện kiếp trước thiện ác mình không có nói, không có nói kiếp trước mà kiếp này nè, cái anh mà không có tu, anh gặp cái 6 trần như ý này thì anh tham, hiểu không? anh mà không tu nè, anh gặp cái này nè, là anh tham. Mà anh gặp cái này là anh sân.

Cho nên chuyện kiếp trước mình bỏ đi.

Quá khứ không truy tìm là chỗ đó. Chuyện xưa bỏ đi.

Tương lai không ước vọng, tương lai mình chưa mà

Chỉ có Pháp hiện tại,

Tuệ quán chính ở đây.

Hôm nay nhiệt tâm làm.

Ai biết chết ngày mai.

Không ai điều đình được.

Với đại quân thần chết.

Sống như vậy nhiệt tâm.

Đêm ngày không mệt mỏi.

Xứng gọi nhất dạ hiền.

Bạc an tĩnh trầm lặng.

Là cái chỗ này nè. Có nghĩa là trước anh tu, không tu là chuyện của anh, xong chưa? Cái quan trọng nhất là do hồi đó anh có tạo quả lành, nhân lành cho nên sanh ra được 6 trần như ý. Nhưng mà cái anh mà có tu, anh gặp cái này anh cũng tu, anh gặp cái này cũng tu luôn, hiểu không ta? Niệm và tuệ. Còn cái anh bên đây anh gặp cái 6 trần như ý anh tham, anh gặp bất toại anh sân, rồi.

Học tiếp, Vô lượng vũ trụ và tất cả chúng sinh, vô lượng vũ trụ và tất cả chúng sinh, vô lượng là “n” là countless vô lượng vũ trụ và tất cả chúng sinh đều vận hành theo nguyên tắc nhân quả từ một cái hạt cát cho đến mặt trời, mặt trăng, các thiên thể tinh tú, các ngôi sao lùn, mấy cái bây giờ co lại để biến mất cho đến cái hành tinh của mình, cho đến con chim, con cá tất cả đều vận hành theo nguyên tắc nhân quả.

Tôi hỏi các vị cái sợi tóc trên đầu mình có phải tự nhiên mà có không? chắc không? có phải tự nhiên không? các vị biết cái lá bàng không? biết là sen không? biết là me không? thì dầu cho nó là lá sen hay là lá me cũng đều do duyên mà có đúng không? cái sợi tóc hay là cả thân hình của mình cũng đều do duyên mà có. Thì cái nguyên tắc do duyên mà có đó, có cái tên là nhân quả, nghe kịp không? anh ăn cái gì đó mà cái da anh đẹp, anh ăn cái gì đó mà da anh xấu. Anh ăn cái gì đó mà anh bị tiêu chảy, anh ăn cái gì đó mà anh bị chóng mặt. Anh cất cái nhà kiểu gì tôi không biết mà bão vừa rồi nó chịu không nổi, anh cất nhà kiểu gì và ở đâu? Tôi không biết, tôi chỉ biết là nhà mới quá, mới kiến rất là nhiều, hiểu không? và anh sống sao tôi không biết mà vợ chồng anh nó gây lộn suốt. Vậy anh làm sao mà nhà anh nè mau hư hay là lâu hư, gia đình anh, vợ chồng hạnh phúc hay là không hạnh phúc. Tài sản anh là ổn hay không ổn và màu da của anh nó có đẹp hay xấu thì tất cả chuyện lớn, chuyện bé là đều do các điều kiện đúng không? tổng chi lại gọi đó là luật NHÂN QUẢ. Đúng chưa? Luật Nhân quả gồm có bốn, bốn luật Nhân Quả, cái này ai mà nghe tôi giảng thường thì nhớ hết:

- Một là Nhân tạo ra Quả.
- Thứ hai Quả tác động Quả.
- Thứ ba là Quả tác động Nhân.
- Thứ tư là Nhân tác động Nhân.[32:10]

[16/01/2025 - 09:06 - anhlibrary]

Có học cái này rồi phải không? cái này rất là quan trọng. Tôi nhắc lại lần nữa, đừng bao giờ nghĩ rằng cái này tôi nghe rồi, quý vị phải nhuyển như mới được. Thí dụ tôi hỏi quý vị thiện là gì? quý vị phải trả lời liền thiện là 6 căn cộng với các thành tố tâm lý tích cực. Ác là 6 căn cộng với các thành tố tâm lý tiêu cực, nghe kịp không? tại sao phải học cái đó? Nó có nhiều cái lợi lắm:

- Một là mai này, khi mà cái đó trong đầu mình hoài, mai này mà mình biết mình bị ung thư, mình biết mình sắp chết, thì lòng rất là thanh thản.

- Thứ hai nữa là khi mình đi tu thiền rất là tốt, đi tu thiền đó là buổi sáng vừa thức dậy, mình nghe nó bực mình, mình biết đây là 6 căn cộng với các thành tố tiêu cực, hiểu không? Bây giờ các vị không thấy quý mà mai này khi mà nó thành ra phản xạ. Các vị có biết cái dân học võ có phản xạ nó khác với người không học võ không? hiểu không? thì thật ra mình học Phật pháp đến mức mọi thứ nó nâng lên thành phản xạ. Có nghĩa là hề bực mình là biết rằng 6 căn nó đang gặp các thành tố tiêu cực với 14, khi nào mình học mà thấy vui, thấy hoan hỉ là biết 6 căn cộng với 25 tích cực, xong chưa?

Chưa, bữa nay mình học một số luật rất là căn bản trong hai buổi học. Cái luật thứ nhất mà sáng nay mình phải học. Chuyện đầu tiên là sáng nay mình học về cấu trúc của bản thân. Của vũ trụ và chúng sinh.

Thứ hai mình học các cái luật đã chi phối, đã tạo nên, đã vận hành, hoạt động cái thế giới này gồm nó gồm có 4 luật nhân quả. Luật thứ nhất là gì ta?

- Là Nhân tạo ra Quả. Mọi thứ không phải ngẫu nhiên mà có.

- Thứ hai mọi thứ không phải do một cái đáng nào tạo ra.

- Thứ ba mọi thứ do vô số điều kiện tác thành.

Chúng ta phải nhớ như con nít, như vẹt vậy đó. Tôi lấy ví dụ một nụ cười trên môi của mình có phải tự nhiên mà có không? Hay là do vô số điều kiện? nhớ tôi nói cái đó không? Cô đừng có nói với tôi môi tôi, miệng tôi muốn cười tôi cười không được, không, còn hơn nữa. Ngoài cái chuyện buồn cười ra nó còn phải có một cái nền rất dễ sợ, gia đình phải ổn định cô mới cười được, hiểu không? Chứ cô nói cái chuyện đó mắc cười quá nhưng mà ông chồng cô đang nằm trong buồng với một con nhỏ khác làm sao cô cười. Đứng, chuyện tiếu thì tôi kê rất là buồn cười. Nhưng mà bây giờ ông chồng của cô sáng nay có người thấy ông đang... làm sao cô cười. Cô bị chóng mặt, nhức đầu, tiêu chảy làm sao cô cười. Con của cô sáng nay nó có vấn đề ở trường, ở sở cảnh sát làm sao cô cười. Sáng nay thành phố này về quân đội bị tấn công. Sáng nay ở đây chiến tranh nè, thiên tai nè, thì mình có cười nổi không? hiểu không? Thí dụ như vụ Milton kỳ rồi tôi cười không nổi, tôi cứ lo không biết là, tôi thì dọt được rồi đó, nhưng mà cái tịnh thất của tôi là banh chành mà tôi lại không có bảo hiểm. Cái cô kia cò xin được FEMA nó cho 700 đồng bạc, 700 về tôi mua đúng một cái khăn lau nước mắt thôi, hiểu không?

Cho nên là khi mà chỉ cần nghe nó thiên tai, chiến tranh là mình cười không nổi. Chứ ai cũng tưởng là như cô này cò nói có chuyện mắc cười, có chuyện mắc cười nó chỉ là một phần thôi, nó còn vô số cái khác nữa, nhà anh OK, sức khỏe OK, con cháu OK, vợ chồng OK, bố mẹ bên Việt Nam, bà con bên Việt Nam OK, công ty sở làm hãng xưởng OK, everything OK thì cô mới cười được, chứ đâu cứ tưởng muốn cười là cười. Rồi, như vậy là chuyện đầu tiên là Nhân tạo ra Quả. Nhân tạo ra Quả một cách tương ứng. Đó là hạt giống nào nó ra cái cây trái nào.

Nhưng mà cái thứ hai này nè Quả tác động nhân. Đây Nhân tạo ra Quả nè. Nhưng Quả tác động Nhân là sao? Do cái vui, do cái khổ này nè mà mình tham sân hay là mình có thiện pháp. Người có tu thì khi gặp cái quả xấu họ vẫn tu. Khi gặp quả tốt họ vẫn tu. Còn người không tu, gặp chuyện vui họ có cố không tu, gặp chuyện buồn họ cũng có cố không tu. Có người vì nghèo quá không học giáo lý. Có người giàu quá cũng không học giáo lý, có không? Bên Thụy Sĩ ở xa tới học thì có, dân địa phương rất ít bởi vì nó đi chèo xuồng cái lúc cái lớp mà tôi giảng tháng 6 mùa đó là mùa camping thì tốt nhất. Dân địa phương nó đi chèo xuồng, nó dắt vợ chồng con cái đi đi camping tùm

lum hết đâu có lên học nổi, như mình thấy cô Ngân hồi sáng giờ nhóm nhóm muốn đi rồi, nhưng tôi nói mấy lần, một tháng mà mình thu nhập 100.000 dollar thì mình đâu có học pháp nữa, hiểu tôi nói gì không? Mỗi tháng vô 100000 có nghĩa là một ngày mà anh bỏ ra anh vô anh ngồi cái lớp này anh mất bao nhiêu? phải hiểu ngầm cái đó chứ. Trong Kinh nói có phước mới về trời nhưng về trời cơ hội tu rất là ít là vì sướng lắm, thơm ngát, mát lạnh. Không có bị nóng nực, đói khát, tiêu, tiểu, hôi hám, không có bị rêm mình, nhức mỏi, muốn đi đâu thì đi. Bay khắp tinh tú, thiên hà mênh mông, những cái vùng ánh sáng tím hoặc là xanh thẳm như mình muốn. Trong Kinh nói thiên thiên lạc là gì? Là họ muốn thấy hình ảnh ánh sáng như ý của họ là được toại nguyện. Họ muốn nghe cái mùi, muốn nghe cái vị, cái mùi họ biến nó như ý. Ví dụ như họ ăn, họ đang ăn, họ muốn nó ngọt hơn một chút thì nó sẽ ngọt. Họ muốn nó có mùi dầu chuối giống như họ ở cõi người mình, nghe có mùi dầu chuối, họ muốn có mùi quế, mùi vani, sẽ có mùi quế, mùi vani ngay lúc đó cho họ. Họ luôn luôn bay bên cạnh cái người họ thương nhất, dĩ nhiên người đó là người tu kiếp trước, tu mới gặp nhau trên đó. Họ được bay bên cạnh cái người mà họ thương nhất, bay đến những cái vùng ánh sáng mà họ thấy chỗ đó, họ muốn cái vùng đó thành ra nguyên một vùng trời tím cho hai đứa, tím mà từ tím than chuyển qua tím hoa sim là nó đổi qua cho họ. Từ xanh, màu xanh nước biển mà muốn chuyển qua màu aqua, màu green, màu blue nó đều đổi cho họ và tuổi thọ ở đó tính bằng số triệu, thì trong Kinh nói đừng hòng mà tu.

[Dạ Thừa Sư mình tu cái mục đích của mình là mình muốn tu giác ngộ, giải thoát chứ mình không muốn tu về cõi trời]

Rồi, nhưng mà nó có chuyện thế này, khi chưa đủ duyên chứng Thánh thì chính những cái chuyện mình tu hành tự động nó đưa mình về cõi trời, nó kẹt ở chỗ đó, trừ ra mình nguyện, trừ ra mình nguyện tôi không muốn về trời tôi muốn trở lại cõi người để tôi tu. Nó phải có lời nguyện. Tôi không muốn về trời, trong Kinh nói Bồ Tát những lần Ngài về trời, Ngài nói tôi không muốn sống nữa, tôi muốn trở xuống tôi tu thì Ngài sẽ tự chết, không phải tự sát mà tự chết. Tự chết với tự sát nó khác nhau. Tự sát là mình còn tác động, còn tự sát là khi mình nguyện thì cơ thể sự sống không kéo dài nữa. Nên trong Kinh nói có hai trường hợp tự sát và tự chết. Tự chết này không phải là tự tử nha. Tự chết đây là khi mình lời nguyện mình mạnh quá thì tự tuổi thọ nó kết thúc. Như Đức Phật khi Ngài thấy cái duyên đủ rồi Ngài nói 3 tháng nữa ta niết bàn. Khi trong Kinh nói khi mà Ngài đã quyết định như vậy thì cơ thể của Ngài bị đưa vào cái trạng thái không phòng bị, không còn nghĩ nghiệm tất cả bị miễn nhiễm đều stop hết, tự nó tự hủy. Ngài không có vụ này nha, không có vụ uống thuốc nhưng mà ngài thấy duyên đủ rồi Ngài không sống nữa thì lúc đó Ngài buông hẳn, bỏ ngỏ toàn bộ mà chúng ta biết cơ thể của mình khi mà còn sống cái hệ thống phòng vệ của mình rất là tốt, cái immune system mình, nhưng khi mình chết thì là mấy cái đó nó bị sụp đổ, bị collapse mới chết được. Nhưng của mình là nó nằm ngoài cái sắp xếp, nhưng mà những bậc Thánh như Đức Phật là nằm trong sự kiểm soát. Nhưng mà đừng nghe mà ham. Tức là Ngài đến mức nào, đến lúc nào đó thôi, để mất thì giờ mình sống đến muôn đời bất diệt thì không có.

Rồi, Nhân tạo ra Quả là do những điều kiện nào đó, cái phản ứng nào đó cái because và cái action, hai chữ này là rất quan trọng, biết chữ đó không? Đây, Nhân tạo ra Quả. Nhưng nó có một chuyện là khi mà bản thân nó là cái Nhân tạo ra Quả và mỗi Quả nó lại là điều kiện để tạo ra Nhân mới và chính vì vậy mà dòng luân hồi nó cứ kéo hoài, kéo hoài, nghe hiểu không? Tức là do tôi tạo nghiệp gì bây giờ tôi sanh ra tôi làm một người đàn bà, đàn bà xấu thì nó sẽ khổ theo kiểu xấu, đàn bà đẹp sẽ khổ theo kiểu đẹp. Đàn bà nghèo nó khổ theo kiểu đàn bà nghèo. Đàn bà giàu nó khổ theo kiểu đàn bà giàu. Đàn bà giỏi và đàn bà dốt. Giỏi, dốt, giàu, nghèo, đẹp, xấu, khỏe, bệnh, ghê không? Đàn bà mà thấy giỏi nè, dốt nè, giàu, nghèo, khỏe, bệnh, đẹp, xấu, thì ở mỗi trường hợp này nè nó lại dẫn đến vô vàng những cái hệ lụy tương ứng. Tôi nói quý vị có nghe kịp không? Hệ lụy tương ứng có nghĩa là nó ăn khớp, ăn khớp. Người tu là người không có bị những cái vật vãnh đó nó tác động. Thí dụ như mình xấu kệ nó mình vẫn tu được. Mình giàu mình vẫn tu được. Mình nghèo mình vẫn tu được, mình bệnh mình vẫn tu được. Còn cái người không tu là bị mấy cái đó nó nắm, nó quay như dế. Bây giờ hiểu chưa? Cho nên người tu là so với người không tu nó khác ở chỗ đó. Cái người không tu thì cái nghèo làm cho họ mất hết. Nhưng mà cái người có tu cái nghèo nó là điều kiện cho rất là nhiều chuyện. Mặc dù đương nhiên họ bị cản trở vì nghèo mà nhưng mà họ có thể tận dụng những mặt tích cực của cái nghèo, tôi nói các vị có nghe kịp không? Cái nghèo nó có

những mặt tích cực của nó. Thí dụ như họ biết income mà, họ học Phật, cái job của họ, họ có thể bỏ một tháng họ không có tiếc. Người giàu họ không dám. Gọi là cái đũa mà có nhan sắc tại sao người ta nói hồng nhan bạc phận.

Thứ nhất mấy đũa xấu đòi nó khổ không ai để ý hết, có không? Nói bả xấu khổ phải rồi. Nhưng mà đũa này nó đẹp mà chồng đánh nó tội nghiệp quá, cái thứ nhất.

Cái thứ hai, nghe cho kỹ chính vì you đẹp cho nên đòi của you luôn luôn tôi từ hồi còn trẻ, hồi độc thân tôi biết you đi lấy chồng cuộc đời you luôn luôn đứng trước ngã ba, ngã ba gì? Ngã ba đòi và ngã ba lòng. Ngã ba đòi là you có quá nhiều lựa chọn, lấy chồng rồi mà vẫn còn dè mà, có không? Có. Đó gọi là ngã ba đòi.

Ngã ba lòng là sao? Lấy rồi mà vẫn còn muốn chọn lại lần nữa, tôi biết mà. Mồ yên mã đẹp rồi nhưng mà lòng vẫn còn lẩn tẩn, có, cái đó có. Thậm chí còn có cái vụ này nữa là mấy bà ổn định rồi chứ vô chùa cũng còn nhìn ngang, liếc dọc chứ đâu phải vô chùa là cửa thần thanh tịnh, cửa thiên nhiều khi là cái ổ đó, tôi ở trong chùa tôi biết mà nó lượm từ ông trụ trì xuống cho tới các đồng đạo 6 múi nó, double gì nó lượm hết, cái đó trời Việt Nam luôn, cái này nó mượn giang hồ nó giết tôi. Hồi này tôi có nói mà đẹp, xấu, giàu, nghèo, khỏe mạnh, giỏi, dốt, đề phòng mấy cái nhóm từ thiện trong nước. Đây là nguyên cái nhóm anh Tí tổ chứ là hùn tiền lại đi ủy lạo mấy cái chùa nghèo nè, mấy cái xóm nghèo, mà ai đi trong đó biết không? vợ không hạnh phúc, chồng không hạnh phúc, chứ nó đang hạnh phúc nó đâu có đi, nó buồn nó đi cái chuyện mà hai đũa nó cùng đi thường hiếm lắm, ở nhà nó boring mà hai đũa boring gặp nhau, double boring, tôi biết, rồi xong luôn, một là giả vờ hai là sự ngu khờ, khiếp lắm. Không tôi không nói tất cả, nhưng trường hợp đó rất thường, nhiều lắm luôn phải không? là số sư phụ dốt đi hành hương là trên đường là có chuyện, tôi là chạy qua hỏi sư phụ chương trình ngày mai sao, hỏi cái nó quên về, không tôi không có nói chuyện bậy, nó cứ ngồi khuya rồi uống trà, uống qua, uống lại, uống tùm lum hết. Cho nên phải biết, tôi thù nhất là giả vờ đó, Sư nói nghe ghê quá, không có đâu, có bị vì you phải biết để mà you đừng có ngồi làm thơ cho là người làm thơ, tôi sống rất là đời, rất là thực tế. Đũa này không có đầu sư trời ơi con mặc cái áo này con đâu có dám, mà mặc cái áo này nó còn ghê hơn, thiệt. Tưởng cái áo này là cái áo giáp. Con mặc vậy mà người ta nghĩ là con từ bỏ thế gian không dám đâu, đó là con nhang đó con ơi[46:16]

[17/01/2025 - 03:18 - anhlibrary]

tôi ghét nhất chắc lưỡi, biết rành lắm, nhìn mặt gian không tôi biết hết, chuyện không có gì lạ hết. bởi vì nó có cái này nè, đòi nó có gì trái cảm là trái ngon. Cái gì mà không được nó ngon. Ví dụ cái người đó xấu quắc nhưng mà mình biết là không nên nhưng tự nhiên nó thấy thú vị, khoan nói đến cái đẹp, đẹp thì quá đã rồi, cái đó chỉ cần biết là không được, khi bên hàng xóm nó có chum ôi, chum không có ngon nhưng mà nó cứ lật lè bên, nhìn cứ muốn hoài hà biết không? còn cái thứ mà má bả ra bả chơi cho mày nguyên một rổ, hiểu tôi nói gì không? bả đem cho một rổ mà trái nào trái này nó lộng lẫy, lấp lánh vô minh dòm, rồi đứng bên hàng xóm gió đưa là đã, gió thổi là đã cái này nè, tiếng chuông thiên mục, trời ơi chết luôn. Cho nên đòi nó tham lắm, mình phải hiểu mình, không có phải gặp toàn cái thứ đó không hà, ở đâu nó xì ra nó đi theo người ta nó bị đá nó mới vô nó khóc với mình, chứ nó đâu có theo tôi, tôi ế quá rồi, nó đi mà không được, nó bị buồn, rồi lúc buồn nó kiếm ai, nó kiếm ông nào mà an toàn nhất. Mấy ông sáu múi nó kêu nó dính ông đó là sao, tôi không có múi bụng tôi hột không, mà đêm hôm 2 giờ khuya khoắc, sư coi đó con phục vụ trong chùa như vậy đó, xưa giờ đi đâu chùa cũng kêu con mà bây giờ đó lần này dốt nó, không cho con đi chung, con làm lỗi gì mà nó hơn con cái gì, xong còn hỏi câu, sao giờ này sư chưa ngủ, tôi nói ai vô duyên bằng cô, tôi đang ngủ cô kêu, nghe cô khóc, cuối cùng cô hỏi sao giờ sư chưa ngủ, vô duyên còn gì lộng lẫy.

Nhân tạo ra Quả hiểu rồi, Quả tác động nhân, khi ta đón nhận một cái quả nào đó thì cái giây phút đón nhận đó là nền tảng để mà ta đón nhận những cái quả khác. Ví dụ như do cái quả nào đó tôi sanh ra là một người đàn bà Việt Nam vùng sâu vùng xa. Cái đó là quả đúng không? mà chính vì tôi vào ở trong... mang thân đàn bà nhà nghèo ở vùng sâu vùng xa nên mới đẩy đến cái quả khác là gì? Thằng chồng dốt nè, vũ phu, uống rượu về đánh tôi rồi tôi phải mò cua bắt ốc, rồi nắng gió mưa sương, bùn sinh, nước đọng, hiểu không? là cái quả đầu tiên nó đưa vô làm người đàn bà cái đã, đàn bà xứ nghèo, rồi trên cái nền đàn bà nghèo này, đàn bà cộng với cái nghèo nó dẫn đến bao nhiêu cái

quả khác đi kèm. Hồi chứ bây giờ tôi hỏi sanh vô tôi làm con nhỏ Ivanka con ông Trum thì làm sao mà tôi có vụ mà chồng quỳnh tôi được, làm những cái vụ mò cua, bắt ốc phải không? tôi phải mang cái thân như thế nào đó, cô nghe kịp không? đó. Hồi này tôi có nói các vị quen, khi tôi mang thân nhà người con gái nhà giàu nó vô số hệ lụy của con gái nhà giàu. Tôi là người con gái đẹp tôi có vô số hệ lụy của con gái đẹp, cái problem của con gái đẹp. Mà tôi sanh ra là giàu nè, nghèo nè, giỏi nè, dốt nè, đẹp, xấu nè tất cả những cái này nó kéo theo vô vàng những cái tư tưởng

Cái thứ ba là Quả tác động Nhân là khi mà tôi đón nhận một cái quả nào đó thì tôi sẽ làm thiện hay làm ác dễ hơn, đúng không? nên cứ nhắc lại là một nhân thiện nhân ác nó tạo ra các quả, chuyện này dễ hiểu.

Thứ hai là khi ta đón nhận một quả thiện, quả ác thì nó sẽ là cái cơ hội để ta đón nhận những cái quả thiện, quả ác khác, xong chưa?

Cái thứ ba khi ta đón nhận một cái quả vui quả khổ nào đó thì nó sẽ là một cái điều kiện tâm lý cho những cái tâm thiện hay tâm ác nó dễ hay khó xuất hiện. Nó có những cái hoàn cảnh sống mà mình muốn ác cũng khó. Tôi ví dụ các vị có về cái Thiền viện của Miến Điện, vô đó muốn sát sanh khó, muốn trộm cắp, muốn cái nói chung là khó, muốn phạm ngũ giới là khó. Nhưng mà có những môi trường mình vô trong đó mình muốn giữ giới rất là khó. Tôi ví dụ như có những lần ít nhất cũng năm ba lần phạt tử là họ mời tôi đi Las Vegas không phải đánh bài, đi tham quan rồi về ngủ ở trong cái tôi cho địa chỉ luôn đó là Venetian là nó có mái vòm trong nhà mà mình đi nó giống như đi ngoài trời, cái mô hình đó tôi đem về Kalama đó. Thì trong đó là quý vị muốn hư cỡ nào cũng được hết. Ở đó mà bắt tôi vô ngồi học giáo lý là học không nổi, kêu tôi dạy tôi dạy cũng không nổi, nó vui quá mà. Cũng tại Indonesia tôi đi xuống cái shop mà Michael Jackson từng ghé, họ cho mình coi cái clip mà cũng ngay chỗ đó tôi gặp một cái chiếc thuyền của hiệu của Tây Ban Nha nó dài khoảng 6m bằng porcelain. Chiếc thuyền mà bằng porcelain, bằng sứ dài khoảng 6m gần 300.000 là tại sao tôi kể chuyện ruồi bu cho thấy tại vì tôi muốn nói rằng khi mình ở những cái nơi chốn như vậy đó là nó dễ sợ lắm, cái tâm mình nó xuống dữ lắm.

Nếu mà mình không biết Phật pháp có những cái chỗ nó vui dữ lắm. Ví dụ các vị biết về Thái Lan có hai thái cực để các vị chọn lựa. Ở Thái Lan các vị biết Thái Lan ăn chơi kinh hoàng các vị biết không? ở Thái Lan cũng có rất là nhiều Thiền viện rất tuyệt vời, tôi từng tới những Thiền viện ở bờ sông Chao Phraya ban ngày mà mình vô trong đó, ban ngày mà mình vô trong đó mình có cảm giác như rừng khuya vậy, sạch bóng, im phăng phắc, chỉ nghe mùi hương trầm thoảng và mình ngồi một lát mình nghe cái tiếng khánh, tiếng chuông gió hay lắm, rất là nhẹ, tại Thái Lan. Có vô số chứ không phải nhiều. Có vô số thiền viện như vậy để người Thái họ giàu mà họ nhiều đạo tâm. Có những cái chỗ vô trong đó là mình phải làm liên, tâm mình phải thiện liên. Còn những cái nơi chốn khác thì biết mà, Thái Lan có những nơi chốn vô đó là khỏi tu luôn. Nhưng mà...chẳng hạn như là ở mấy cái phố Tây của Bangkok lọt vô đó là chết, xăm trổ, chích hút, nghiện ngập rồi đồng bóng, trai gái tùm lum. Nhưng mà có những cái chỗ. Cho nên cái Quả tác động Nhân là vậy. Là khi ta đón nhận Quả này thì ta sẽ dễ tu hơn hoặc dễ ác hơn.

Và cuối cùng Nhân tác động Nhân, là cái ác nó xuất hiện vài lần nó thành thói quen, mà cái thiện mà nó xuất hiện vài lần cũng thành thói quen. Ví dụ như bà con như bây giờ là bà con lần đầu tiên về Tampa mình học thế này, một mình quen mình nghe nói là dạy học tại gia cái là mình nhào tới mình đi học. Còn cái người lần đầu tiên mà đi học, chị chị mình học tại gia là mình có giống như học ở chùa không chị? Rồi mình học ở nhà như vậy rồi cái đầu nó có chịu vô hay là mình phải vô chùa mình học, nhưng tới hồi quý vị học một lần là nó quen, mai một mình thấy học tại gia nó có điểm hơn ở chùa. Ví dụ như này giờ mình ở chùa là khách đi vô thấp nhang gặp nhìn, cái gì vậy, hiểu không? còn mấy cô đang ngồi học, mấy cô thấy nhà bếp đang bầm bầm, xất xất cái lòng mình không có yên, hôm qua tôi nói rồi không có yên mình phải chạy xuống mình làm chứ, lát mình mới ăn. Còn ở đây mình ở nhà này là mình chỉ nói chuyện chủ nhà thôi OK, trưa nay tôi lo ăn, tôi order lát nó đem tới xong rồi mình đẹp, mình cứ cầm đầu mình học. Mà trong chùa không làm chuyện đó được.

Còn trong chùa mình thấy đang ngồi học, mình thấy trụ trì đang khiên dạy cái gì đó gọi mình chẳng lẽ mình ngồi đây mình học, dạy vậy là chết cả ngày là thua. Cho nên Nhân tác động Nhân là sao? Cái gì nó quen, nó thành cái nếp nó quen, lớp học này mình học được một lần nó sẽ là cái nền cho

cái học đạo. Ở đây nó tiện vậy nè, trước mình đã làm việc với chủ nhà, mình bị đau, bị môi mình vô năm chút. Trong chùa nằm ở đâu.

Cho nên sáng nay mình học về hai luật. Luật một là bốn luật nhân quả theo kịp được chưa? Như vậy nghe tôi hỏi. Trong vô lượng vũ trụ và tất cả chúng sanh có đúng là được vận hành trong bốn cái này không? Nhân tạo ra quả nghe cho kỹ câu đầu tiên, chắc phải ghi câu này: Cái gì ở đời này cũng có thể là điều kiện (nhân) về được không? Cái gì ở đời này nó cũng có thể là điều kiện (nhân) hiểu? cho vô số sự cố, sự kiện mà có hiểu? này dễ mà hiểu đó không? OK.

Hỏi nè, cây viết này mắc tiền hay rẻ tiền? cây viết này có phải là món đồ đặc tiền không? rồi mắt không tiếc và nếu bây giờ mà không viết cây viết này nó có mặt trong nhà này hoặc là trưa nay ai đó lấy đi thì cái nhà này có bị ảnh hưởng không? Rồi, nhưng mà cây viết này có là hung khí cho một vụ án không? vậy hiểu chưa? Và cây viết này nó có thể tạo ra nước mắt cho ai đó nữa không? bằng cách nào? Chính xác tôi không có lấy gì tôi viết, vì có nó tôi viết những cái điều mà những gì trưa nay tôi về mấy cô nhét vô trong túi tôi một cái tờ giấy con thương mến Sư vô cùng, tối nay ngoài hè 9 giờ, hiểu không? bây giờ hiểu chưa? Cho nên thấy nó thường như vậy nè nhưng mà kinh hoàng lắm hoặc là bây giờ cô viết cô nhét tối hôm nay mà bà xã về bà lục được thì thôi rồi lượm ơi, hiểu không? khiếp lắm luôn.

Sáng nay tôi dậy sao tôi thấy con mắt tôi nó có cái gì nó cản cản, ngứa ngứa như một sợi tóc của ai nó nằm trong đây nè, dài nè, thì tôi hiểu rồi, nó nằm vậy nè, nó nằm ở chỗ cái ghế đó thì có ai rút tóc đó khi mà tôi khép lại nó nằm vậy nè, dính lại tôi đeo luôn mà nó lò xò như rễ cây bồ đề mà tại tôi về chùa chứ nếu tôi có bà là ban xác rồi truy tận gốc luôn, truy lung thủ phạm. Miễn sao sợi tóc đó nó tạo ra sự cố là được rồi.

- Cho nên cái câu đầu tiên là Nhân tạo ra Quả thì mình phải ghi thế này: cái gì trên đời này cũng có thể là điều kiện (Nhân) để tạo ra vô số điều kiện.

- Bất cứ sự cố, sự kiện lớn nhỏ nào cũng có thể tạo ra vô vàn những sự cố, sự kiện khác, đó nhân quả nó tiếp nối bất cứ sự cố sự kiện nào cũng có thể tạo ra vô số những sự cố, sự kiện khác. Rồi các vị nghe giảng.

Tại sao mà mình tu là tu Tâm, tại sao mình phải vô chùa cạo đầu, đắp y làm Tăng Ni. Đúng là này nghe giảng hiểu rồi, khi người có lá y, có nhiều việc anh không dám làm đúng không? có những chỗ anh không dám ghé đúng không? chỉ uống cà phê đã là không dám chứ đừng nói đi nhậu, đi nhảy đầm chưa nói chỉ cần...có những cái quán mình vô ngồi mình thấy nó hơi kỳ kỳ bên đây, cũng như bên Việt nam tôi coi trên internet có nhiều cái quán mà quán tình nhân biết không? dạ, biết thì dạ quán mà cả phê võng, cả phê châu gì đó bữa nào về Việt Nam làm lần cho biết, quán đó tội nghiệp nó không có đủ võng, hai người ngồi võng, thương lắm, thương lắm, ghé bố thương lắm, thương lắm mà quán đó nó ăn mặc cũng không có đủ vải, áo quần thiếu, rồi ghé thiếu, võng thiếu, ly thiếu nữa, uống nó choàng tay nó uống chung tôi nghiệp lắm mà mình thấy dân tộc mình sao nó nghèo dữ thần vậy, áo quần có bao nhiêu tiền đâu. Tại sao mấy ông đi vì thương người, người nghèo vậy đó. Cái đầu tiên này cái gì trên đời này cũng có thể là nhân và cái quả nào cũng có thể là nhân cho cái khác, xong chưa?

- Câu thứ ba khi mà ta nhận một quả lành hay quả xấu thì nó lại là điều kiện để ta tiếp tục tạo nhân xấu hay nhân lành, đó. Giàu, nghèo, đẹp, xấu đúng là quả nhưng mà nó lại là điều kiện để tạo nhân. Vấn đề là anh tạo nhân gì là do cái nền của anh, cái nền Việt Nam gọi thời covid nó có cái vụ bệnh nền. Bệnh nền anh nhiều hay ít, cái thiện nền của anh nhiều hay ít. Hiểu chữ nền không? có những người là theo mô tả trong Kinh chúng ta là những trái cầu tuyết ai nghe tôi giảng thì nhớ cái này này, trái cầu tuyết, tuyết nó dồn thành cục cái mình lăn lăn trái cầu mà trong vòng luân hồi mình cứ lăn, mỗi lần lăn mình cuốn theo trong đó rất là nhiều thứ mà mình may mắn mà mình gặp Minh sư thiện hữu thì nó cuốn trong đó là gì mấy cái hột bồ đề, Phật ra đời Phật thấy nguyên trái cầu tuyết lăn lăn dòm thấy trong đó mấy hột bồ đề thì Ngài lấy nó ra để Ngài tưới cho mình đặc đạo. Còn mà Ngài nhìn thấy lăn lăn Ngài nhìn hoài không thấy hột bồ đề trong đó hiểu không? cho nên thấy ông hoàng, bà chúa rồi cũng người giàu, người nghèo, người đẹp, người xấu, người khỏe người bệnh tới hầu Ngài, giờ tên này nói cỡ nào nó cũng không đặc, gớm vậy. Cho nên mình có nhiều cho bà con uống không? cơ hội tốt cho bà con, có nghi giải lao chút không?